

[Kirkegaard.]

blive urimelig billig i de første efterårs-måneder, uden at brødet af den grund vil falde i pris.

Jeg kan også give tilslutning til en foderkornsordning, men jeg tror dog, det er bedst både for landet og for landbruget, at verdensmarkedets kornpris ligger på et sådant niveau, at en foderkornsnordning med de priser, som her er bragt i forslag med hensyn til aftrapning og afgifter, bliver uden syn-derlig betydning, sådan som tilfældet har været i indeværende år. Jeg tror nemlig, at lave kornpriser på det såkaldte verdensmarked, over en længere periode i hvert fald, også vil give lave priser for forædlede landbrugsvarer, d. v. s. mindre indtægter, og det vil gælde for alle brugsstørrelser. Det er jo ikke netop den vej, vi ønsker udviklingen skal gå, men skulle priserne både på foderkorn og bacon falde i løbet af året — det ved vi ikke noget om nu — så er den aftrapning af afgifterne på indførte foderkorn, som er foreslået, ikke bare rimelig, men helt nødvendig for den kornkøbende del af landbruget, fortrinsvis naturligvis det mindre landbrug.

I lovforslaget er mælkepulver medtaget under ordningen, og jeg tror, dette er fornuftigt. Mælkepulver er et godt hjælpestof, i hvert fald når det er sterilt, og hvis ikke vi har nok hjælpestof af indenlandsk oprindelse, er det utvivlsomt god økonomi at indføre så store kvanta, at det foder, vi skal bruge, får den rigtige sammensætning.

Jeg har forstået, at den mælkepulverordning, som gennemføres sammen med kornordningen, tillige giver et bedre balancerforhold inden for ostefremstillingen. Også det tæller med, når jeg på mit partis vegne kan anbefale det samlede lovforslag til velvillig behandling.

Kristian Kristensen: Også jeg vil begynde med at understrege det ærede medlem hr. Carl Petersens bemærkning om, at loven, der nu har været i kraft 1 år, har bevirket det fornuftige, at kapitalsvage landmænd ikke har været nødt til at sælge til en alt for lav pris lige efter høst, en lav pris, der i øvrigt erfaringsmæssigt ikke kommer forbrugerne til gode, men som bliver opslugt undervejs.

Selv om retsforbundet principielt er imod

statens indgreb over for erhvervslivet, gik vi i fjor under de foreliggende omstændigheder med til en kornlov, der gav en vis forhøjelse af kornpriserne. Vi går også ind for det i år foreliggende lovforslag. Der er i forhold til den gældende lov en mindre forhøjelse af brødkornspriserne, og der er ligeledes en forhøjelse af afgiften på milocorn, og det er sket, som vi ved, af hensyn til, at en alt for lav pris på milocorn har været en fare for vor flæskkvalitet og dermed for vor eksport. På den anden side begynder en aftrapning af denne afgift ved en højere baconnotering end efter den gældende lov. Det er altså en vis sikkerhed for flæskeproducenterne.

Retsforbundet er egentlig ikke betænkelig ved priserne. Vi anser dem ikke for urimelige i forhold til landbrugets omkostningsniveau, og jeg kan vel også sige i forhold til det øvrige samfunds indtægtsniveau. Vor betænkelighed gælder udelukkende, at det nu anses for påkrævet med en lovgivning af denne art på dette område. Man må stille sig selv det spørgsmål: hvornår og hvordan slipper vi af med en sådan lovgivning igen? Jeg er bange for, at vi her står ved begyndelsen til en beklagelig udvikling.

Jeg mener, at situationen er den, at omkostningerne her i landet er blevet så høje, at eksporterhvervet, landbruget, ikke kan producere til de på verdensmarkedet gældende priser. Det er den egentlige og alvorlige baggrund for dette lovforslag og forhandlingerne her i dag. Det er en situation, som mange lande har været i og er i, og sporene skræmmer, synes jeg.

Et af de første lande, der kom i denne situation, var Australien. Med den højtærede formands tilladelse vil jeg bringe et kort citat fra daværende forstander på Arbejderhøjskolen i Roskilde, Frode Kristensens værk, National Selvforsyning. Det er udgivet i 1935, så længe er det siden. På side 82 hedder det:

„I Australien har industriens politiske repræsentanter med støtte fra arbejderne skaffet sig stadig højere beskyttelsestold, hvorved det blev let for industrien at bære de højere produktionsomkostninger, hvilket har bevirket for det første, at Australiens industri er ude af stand til at eksportere til konkurrenceedygtige pri-